

kunde være eller var nogen Partisag, saa at jeg næsten kunde fristes til at tro og ogsaa at udtale, at Grunden, hvorfor man værner saa stærkt om den Begrændsning, som der er med Hensyn til Lægevirkfomheden, just ikke er særlig Interesse for de enkelte Individuer, men snarere en Bestræbelse for at værne om et vist Slags Monopol for Enkelte. Seg vil slutte med det, hvormed jeg begyndte, at jeg har en stor Tillid til vore Læger, og jeg har ogsaa den Tilltro til Befolkningen, at den først og fremmest vil søge Lægerne. Seg tror kun, at det vilde være haardt, om man, naar Folk havde søgt Lægehjælp paa flere Steder og ikke kunde blive hjulpede, men havde Tro til, at det Andet kunde hjælpe dem, og derfor ønskede at ty til saadan Hjælp, vilde begaa den Synd at fornægte dem det. Hvorvidt der skulde kunne være nogen Udsigt til, at vi kunde faae en Lov, der skulde give mere Frihed i denne Retning, ud i denne Samling, kan jeg ikke vide. Seg vilde ønske, at det kunde ske; men ved det andet Forslag, som gik i samme Retning, og som blev behandlet for nogen Tid siden, begyndte den ærede Minister, saavidt jeg husker, netop med, at Thinget vel ikke antog, at han havde forandret sin Mening fra tidligere Tid. Smidlertid skulde det Forslag, som ligger for, jo være et Skridt henimod en Smødefkommen. Skjøndt jeg anser det for et meget lille Skridt; men det kan dog være muligt, at det ved en nærmere Samarbeiden kan lykkes at føre det videre. Seg skal, ligesom den ærede sidste Taler, der havde Ordet, paaskjønne § 4 i Ministerens Lovforslag; thi det forekommer mig at være godt, at der ligesaavel for examinerede Læger som for Uexaminerede fastsættes en Straf, naar de have gjort Noget, som er galt, det vil sige, naar Saadant bliver bevist. Spørgsmaalet er kun, paa hvilken Maade det kan bevises, hvilket maaffte ikke bliver saa let. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Holm) udtalte, at det vistnok som oftest var Tilfældet, at de Kvakksalvere, som boede længst borte, vare mest ansete og berømte. Sa, det kan gjerne være Tilfældet, men jeg tror ogsaa, at der er dem, som ere ansete og berømte og nyde Folks Tillid, uagtet de bo lige i Ens Nærhed. Hvad det angaar, at Befolkningen skulde blive narret, og at saadanne Personer skulde spekulere i Folks Godtroenhed, saa siger jeg: Sa, muligvis er der saadanne Personer, men jeg kan ikke tro, at Folk vilde lade sig narre; det skulde da ligefrem være Personer, som vandrede omkring for at narre Folk, men jeg har dog ikke i den Ægn, hvorfra jeg er, erfaret, at Nogen er gaaet omkring og har bilst Folk ind, at han er Læge og narrer dem paa denne Maade. Seg veed derimod Mange, som have søgt Raad hos de saakaldte Kvakksalvere efter forgjæves at have havt Lægehjælp i længere Tid, og jeg veed ogsaa flere, som det har hjulpet. At der skal være Straf for de saakaldte Kvakksalvere, er jo

ganske naturligt; thi ellers kunde det jo tænkes, at der vilde blive viist altfor stor Skjodesløshed af saadanne Folk. Derfor tror jeg, at det er vigtigt, at der maa være en alvorlig Straf, naar de gjøre Noget, som er galt, men paa den anden Side kan jeg ikke indse Andet, end at man godt kunde gaa til at give en noget mere udvidet Frihed i denne Retning. Seg tror netop, at man, hvis man gav en noget større Frihed, meget snarere vilde indskrænke Antallet af Kvakksalvere end udvide det. De, der ere noget dygtigere, vilde da faae Leilighed til at træde mere aabent frem, medens de nu ikke tør gjøre det, men maa udøve deres Virkfomhed i Smug. Seg er vis paa, at selv naar de ikke kunne træde aabent frem, vilde de alligenel blive brugte, og det er meget værre, naar det saaledes skal gaa i Smug. Naar deres Virkfomhed bliver tilladt, tror jeg ogsaa, at den vil blive kontrolleret, og det navnlig af Befolkningen selv, der snart vil vide at ffeelne imellem, hvem de kunne vise Tillid, og hvem de ikke kunne stole paa. Der er ogsaa i Lovforslaget Tale om, at saadan Virkfomhed kan tillades, naar der ikke tages imod Betaling. Med Hensyn hertil skal jeg for det Første bemærke, at det dog mangen Gang kan være nødvendigt for disse Folk at faae nogen Betaling, f. Ex. naar de levere den Syge Medicin, og dertil kommer, at selv om det forbydes at give dem Betaling, vil man kunne betale dem i Smug. Hvorledes vilde det f. Ex. kunne blive opdaget, dersom jeg har søgt en Kvakksalver, at jeg har givet ham Betaling derfor, naar vi passe paa, at der ingen Andre er tilstede i det Dieblik, da jeg betaler ham. Seg tror derfor ikke, at en saadan Bestemmelse har Stort at sige. Seg skal hermed slutte, idet jeg anbefaler Lovforslaget til videre Fremme. Seg antager, at det vil blive henvist til det Uvalg, der behandler et beslægtet Lovforslag, og jeg haaber, at det vil kunne lykkes Udvalget ved at arbejde videre paa Sagen i Forening med den høitærede Minister at faae noget Godt ud deraf endnu i denne Samling.

G. Petersen: Det ærede Medlem for Rjbenhavnns 1ste Valgkreds (Rimestad) sølte sig, forekommer det mig, særdeles tilfredsstillt ved dette Lovforslag og anbefalede det paa det Bedste. Dette kan jeg desværre ikke gjøre. Seg staar i skarp Modsetning til hans Anskuelse i den Henseende, og jeg vil nødig se dette Lovforslag ophøiet til Lov, saaledes som det for Dieblicket foreligger. Naar det ærede Medlem for Velle Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) troede at se en vis Laugsaaand i den Modstand, der vises imod de Forbringere, der ere stillede fra Befolkningens Side, og navnlig mente, at det var Lægerne, der vare imod Sagen, saa maa jeg paa det Bestemteste modsig dette efter de Erfaringer, jeg har. Seg tror netop ikke, at der er nogen Laugsaaand tilstede hos Læ-